

Panium - Numărul cincisprezece

„250” de trei ori

Jeff Pippenger

2026-02-19

În 2026, Trump urmează să sărbătorească "250" de ani ai Americii, aliniindu-se astfel cu cei "250" de ani de la 457 î.Hr. până la Antiochus Magnus, în istoria dintre bătălia de la Rafia și bătălia de la Panium. La încheierea celor "250" de ani, Antiochus Magnus se situează în 207 î.Hr., la zece ani după Rafia și la șapte ani înainte de Panium. Mărturia celor "250" de ani se aliază, de asemenea, cu perioada de "250" de ani a Romei păgâne, căci în anul 64 Nero a început persecuția creștinilor, iar "250" de ani mai târziu, la edictul de la Milano din 313, Constantin cel Mare a legalizat creștinismul și persecuțiile au încetat.

Donald Trump este cunoscut pentru eforturile sale de a face America din nou măreață; aceasta este eticheta adeptilor săi—MAGA. Trump a fost prefigurată în profeție de Constantin cel Mare, Antioch cel Mare și, desigur, în primele câteva versete din Daniel 11, el este Cyrus cel Mare, Xerxes cel Mare și apoi Alexandru cel Mare. De la decretul lui Cyrus, Darius și Artaxerxe din 457 î.Hr. până la istoria Panium sunt două sute cincizeci de ani. Sfârșitul celor „250” de ani se află într-un punct median între Raphia și Panium, iar tot astfel este și 2026. 2026 se află la mijlocul celui de-al doilea mandat al lui Trump. Cei „250” de ani de persecuție ai lui Nero duc la un decret care pune capăt persecuției creștine. Linia lui Nero este linia mediană dintre cele trei linii de „250” de ani reprezentate de Cyrus, Nero și Trump.

Cyrus a emis primul decret, iar Artaxerxe a emis al treilea decret. Cyrus este primul înger, iar Artaxerxe, al treilea. Intenționez să folosesc pe Cyrus ca simbol al tuturor celor trei decrete care, împreună, identifică anul 457 î.Hr.

Cyrus deschide în 457 î.Hr. o linie de „250” de ani care se încheie în istoria de la Panium, care este istoria lui Antioch cel Mare, care este Donald Trump. Panium este versetul dinaintea legii duminicale. Cyrus marchează începutul liniei istorice de „250” de ani care reprezintă cornul republican al fiarei care se ridică din pământ, iar Cyrus marchează de asemenea începutul liniei istorice de 2.300 de ani care reprezintă cornul protestant al fiarei care se ridică din pământ.

Nero inaugurează o linie istorică ce reprezintă trecerea de la persecuție la compromis. Spre deosebire de Cir și Statele Unite, care reprezintă o linie ce se încheie la un punct median al unei perioade profetice, linia lui Nero se încheie cu o ilustrare a unei perioade progresive de compromis, care începe cu edictul de la Milano din 313, apoi cu prima lege duminicală din 321, urmată în 330 de împărțirea Romei în Răsărit și Apus. Constantin este reprezentat la toate aceste trei date. Pe linia lui Nero, de la 313 până la 330 sunt șaptesprezece ani. Pe linia lui Cir, de la bătălia de la Rafia din 217 î.Hr. până la bătălia de la Panium din 200 î.Hr. sunt de asemenea șaptesprezece ani.

În capitolul unsprezece al cărții Daniel, decretul lui Artaxerxe este al treilea. Al treilea decret îl reprezintă pe al treilea înger și legea duminicală. Atât „250” de ani de la 457 î.Hr., cât și „250” de

ani de la 1776 se încheie în mijlocul istoriei care are loc imediat înainte de legea duminicală din versetul șaisprezece. Capitolul unsprezece enunță versete care, în cele din urmă, au reprezentat istoria anului 1989 în versetul zece, istoria Războiului din Ucraina, care a început în 2014, în versetul unsprezece, apoi revenirea lui Trump pentru al doilea mandat în 2024, așa cum este reprezentată în versetul treisprezece, iar versetul paisprezece identifică anul 2025, când primul papă din țara glorioasă stabilește viziunea externă.

Daniel 11:40 s-a împlinit în 1989, când Uniunea Sovietică a fost răsturnată printr-o alianță secretă între Ioan Paul al II-lea și Ronald Reagan. Acea alianță secretă, la vremea sfârșitului, în 1989, a prefigurat o alianță deschisă la sfârșitul perioadei profetice care a început în 1798. Acea alianță deschisă este cea care statornicește viziunea.

2026 este sfârșitul celor „250” de ani de istorie profetică, o perioadă care a început cu un interval de douăzeci și doi de ani, din 1776 până la timpul sfârșitului, în 1798. Cei douăzeci și doi de ani ai acelei istorii de început se reflectă în istoria de douăzeci și doi de ani de la 11 septembrie până în 2023. La sfârșitul celor douăzeci și doi de ani, în 1798, cartea lui Daniel a fost desigilată; apoi, la sfârșitul celor douăzeci și doi de ani care au început la 11 septembrie și s-au încheiat la 31 decembrie 2023, Leul din seminția lui Iuda a început să desigileze Apocalipsa lui Isus Hristos.

Mesajul care a fost desigilat la sfârșitul unei perioade de douăzeci și doi de ani, în 1798, a fost făcut public în 1831, la două sute douăzeci de ani după publicarea Bibliei King James în 1611. Din 1798 până în 1831, Cuvântul profetic al lui Dumnezeu a fost deschis treptat. Până în 1831, acest mesaj se afla în spațiul public, iar bărbații și femeile puteau atunci fi ținuti răspunzători față de mesajul care fusese desigilat în 1798. Apoi, în 1840, „un alt eveniment remarcabil”, cum îl numește Sora White, a avut loc când s-a împlinit o predicție privitoare la Islam.

De la încheierea unei perioade de douăzeci și doi de ani (1798), până la încheierea unei perioade de două sute douăzeci de ani (1831), este reprezentată o perioadă a desigilării unei solii. Ilustrația include un reper la care solia este formalizată, urmat de un reper care identifică o predicție, care a fost ulterior recalculată și care, la împlinirea ei ulterioară, produce un reper ce identifică începutul unei „minunate manifestări a puterii lui Dumnezeu”.

Perioada de douăzeci și doi de ani de la sfârșitul mișcării din 1989 s-a întins de la 9/11 până în 2023, când a fost din nou desigilată o profeție. Acea profeție avea, în mod necesar, să deschidă o perioadă de sporire a cunoașterii, o cunoaștere care avea să pună la încercare și să despartă, căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși. Avea să vină un moment când mesajul urma să fie adus în spațiul public. Mesajul avea să poarte trăsăturile unui mesaj recalculat profetic și avea să conțină din nou o predicție. Când predicția publică se va împlini, mesajul avea să fie împuternicit, așa cum este reprezentat de istoria anului 1840 și de Cincizecime.

Odată cu prăbușirea Uniunii Sovietice în 1989, Daniel 11:40 a fost desigilat; iar în 1996, solia din Daniel 11 a fost adusă în spațiul public. 1996 este la două sute douăzeci de ani după 1776, care nu doar a început cei douăzeci și doi de ani care s-au încheiat în 1798, ci a început, de asemenea, cei două sute cincizeci de ani care se încheie în 2026. Cornul republican atinge un punct de mijloc la alegerile politice de la mijloc de mandat din 2026, iar cornul protestant ajunge până în 2026, care

reprezintă sfârșitul unei perioade de treizeci de ani ce a început cu formalizarea soliei în 1996, solie care a fost desigilată la timpul sfârșitului în 1989. Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul prin început, așa că 2026 este anul în care solia corectată a strigării de la miezul nopții urmează să fie formalizată, la treizeci de ani după ce solia desigilată în 1989 a fost formalizată în 1996.

Linia de «250» de ani care începe în 1776 duce la 2026, mijlocul mandatului lui Donald Trump, chiar înainte de bătălia dintre Statele Unite și Rusia, care începe când asinul este dezlegat și Islamul lovește din nou Statele Unite, așa cum a făcut-o la 11 septembrie.

Linia de „250” de ani a lui Nero este linia de mijloc dintre cele trei linii, din punct de vedere istoric și profetic. Aceasta identifică linia lui Nero ca fiind al doilea înger, care este al doilea test ce precede al treilea test. Acest al doilea test este testul chipului fiarei, care reprezintă instaurarea progresivă a uniunii dintre biserică și stat, tipificată de Edictul de la Milano din 313, care, la rândul său, a condus la prima lege duminicală, în 321, și apoi la ruina națională care urmează întotdeauna unei legi duminicale, așa cum este reprezentată de istoria anului 330.

Edictul de la Milano din 313 indică începutul instaurării relației dintre biserică și stat în Statele Unite, care conduce în mod progresiv la legea duminicală din versetul șaisprezece. Acea lucrare a început la 11 septembrie, odată cu Patriot Act, dar, în fractalul de la sfârșitul timpului de pecetluire, atât Patriot Act, cât și edictul de la Milano tipifică un act care inaugurează o perioadă progresivă de compromis ce conduce la legea duminicală iminentă. Acest act este primul dintr-o serie de acțiuni profetice care aduc în mod direct laolaltă biserica și statul în Statele Unite și care conduc, în cele din urmă, la legea duminicală.

Edictul de la Milano din 313 cuprinde, în consemnarea sa istorică, tocmai aceste elemente, căci nu a fost un singur edict; a fost un șir de scrisori ale lui Licinius, stăpânitorul părții răsăritene a Imperiului Roman. Partea răsăriteană a Imperiului era, în acel moment, încă pronunțat păgână, în vreme ce Constantin își deschidea stăpânirea apuseană creștinismului. Însăși înțelegerea a avut loc în februarie 313, în cadrul unei întâlniri la care Licinius s-a căsătorit, de asemenea, cu sora vitregă a lui Constantin, pentru a pecetlui alianța lor. Scrisorile lui Licinius, publicate în partea răsăriteană a Imperiului, consfințeau libertatea de cult pentru creștini și pentru toți ceilalți, precum și restituirea proprietăților creștine confiscate.

Edictul de la Milano a pus capăt celor „250” de ani de persecuție și reprezintă o perioadă de timp în care toate libertățile consfințite prin edict urmează să fie retrase în mod progresiv creștinilor, pe măsură ce lumea mășăluiește alături de Trump spre iminenta lege duminicală.

Dacă cititorul ar dori să înțeleagă forțele care urmează să fie întrebuințate în confruntarea ce se apropie, nu are decât să urmărească istoria mijloacelor pe care Roma le-a folosit pentru același scop în veacurile trecute. Dacă ar vrea să știe cum, uniți, papistașii și protestanții îi vor trata pe cei care le resping dogmele, să vadă duhul pe care Roma l-a manifestat față de Sabat și apărătorii acestuia.

Edicte regale, concilii generale și rânduieli bisericești susținute de puterea seculară au constituit treptele prin care sărbătoarea păgână a dobândit poziția sa de onoare în lumea

creștină. Prima măsură publică ce impunea păzirea duminicii a fost legea promulgată de Constantin (d.Hr. 321). Acest edict le cerea locuitorilor orașelor să se odihnească în „ziua venerabilă a soarelui”, dar le îngăduia locuitorilor de la țară să-și continue îndeletnicirile agricole. Deși, în realitate, era o lege păgână, ea a fost pusă în aplicare de împărat după acceptarea sa nominală a creștinismului. *The Great Controversy*, 573, 574.

Numărul "25", care este o zecime din "250", reprezintă răzvrătire și dezbinare. Cei "25" conducători ai Adventismului laodicean care se închină soarelui în Ezechiel, capitolul opt, sunt separați de cei care sunt pecetluiți chiar în capitolul imediat următor, iar Sora White identifică în mod clar pecetluirea din Ezechiel, capitolul nouă, drept pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii din Apocalipsă. Acei "25" bărbați nu sunt decât o zecime din cei "250" bărbați vestiți care s-au alăturat răzvrătirii lui Core, Datan și Abiram. Sora White i s-a interzis să părăsească sesiunea Conferinței Generale din 1888, căci Gabriel i-a spus că trebuie să rămână și să consemneze răzvrătirea de la Minneapolis, deoarece aceasta era o repetare a răzvrătirii lui Core. "250" este un simbol al răzvrătirii și al separării. În Matei "25" sunt trei parabole care învață despre separarea celor răi de cei înțelepți. Coarnele republican și protestant sunt amândouă supuse unei perioade probatorii reprezentate ca patru generații, iar atât poporul legământului, cât și națiunea în care este stabilit poporul legământului sunt supuși aceleiași judecăți în aceeași perioadă de timp.

În cei „250” de ani ai fiarei pământului, care constituie a șasea împărăție din profetia biblică, anume Statele Unite, linia lui Nero identifică un decret, așa cum este reprezentat de Edictul de la Milano, care marchează începutul unei escaladări progresive a războiului juridic, ce culminează cu decretul legii duminicale în anul 321, deschizând o perioadă care se încheie în 330, când întreaga lume este împărțită în două clase, reprezentate drept Răsărit și Apus. Acea perioadă de nouă ani, din 321 până în 330, este totodată cele șapte zile ale Sărbătorii Corturilor, care încep la legea duminicală din 321 și se încheie când Mihail se ridică și timpul de probă se încheie, în 330.

A respinge înțelegerea fundamentală millerită, potrivit căreia Roma este cea care întărește vedenia, înseamnă a eșua la testul fundamental care a sosit la 31 decembrie 2023 și s-a încheiat când primul papă din Țara Glorioasă a fost ales la 8 mai 2025. Adevărul fundamental care i-a permis lui William Miller să recunoască Roma ca simbolul care întărește vedenia este adevărul care, dacă este respins, aduce o amăgire puternică. Eșecul la acel prim test aduce amăgirea puternică din Tesaloniceni și dovedește că neînțelepții care nu înțeleg—nu iubesc „Adevărul”. A respinge simbolul care întărește vedenia exterioară înseamnă a respinge testul fundamental, care este primul dintre cele trei teste. Sora White aliniaza primul test din timpul lui Hristos cu solia lui Ioan Botezătorul. Ea arată că aceia care au respins solia lui Ioan nu aveau să beneficieze de învățăturile lui Isus și nici nu aveau să poată vedea schimbarea de dispensă când Hristos S-a mutat din curte în Locul Sfânt.

Ea a corelat acel proces progresiv de testare cu perioada Milleriților și învață că cei care au respins solia primului înger se aflau în paralel cu iudeii care au respins solia lui Ioan. În fiecare linie istorică, cei care au eșuat la prima probă nu au avut niciun folos din pasul următor și au fost orbiți față de schimbarea dispensațională a lui Hristos. Cei care au respins solia de la 9/11 nu au putut vedea că Hristos începuse să-i judece pe cei vii. Cei care eșuează la testul fundamental din 2023 nu

vor vedea schimbarea tranzițională a Bisericii luptătoare în Biserica triumfătoare. Cei care au respins oricare dintre aceste teste fundamentale au sfârșit în „întuneric desăvârșit”. Unde nu este viziune, poporul ajunge în întuneric desăvârșit, iar Roma este cea care stabilește lumina viziunii externe. Acest adevăr poate fi recunoscut în cei trei papi și în relația lor cu cei trei președinți care se află în cele trei bătălii ale versetelor zece, unsprezece și cincisprezece din Daniel unsprezece.

Linia externă de "250" de ani a lui Cyrus, care s-a încheiat în 207 î.Hr., în mijlocul unei perioade de șaptesprezece ani marcată de la bătălia de la Rafia până la bătălia de la Panium, s-a aliniat cu linia de "250" de ani care a început cu Nero și s-a încheiat la edictul de la Milano din 313, marcând astfel perioada de șaptesprezece ani a lui Constantin cel Mare. Donald Trump stă ca Antioh cel Mare în 207 î.Hr., care este 2026, și stă, de asemenea, ca Constantin cel Mare în 313, la începutul timpului de încercare al imaginii fiarei. La 4 iulie 2026, Trump, ca Antioh și Constantin, face America "măreață". Trump este al treilea dintre cei trei președinți care se aliniază cu cele trei bătălii ale versetelor zece, unsprezece și cincisprezece. Reagan a fost primul dintre aceștia trei, iar Obama a fost cel din mijloc. Acești trei președinți poartă semnătura "adevărului", iar Reagan și Trump reprezintă nu numai primul și al treilea, ci alfa și omega.

Caracteristica profetică a fiecăruia dintre președinți este că, atunci când guvernează, ei au o alianță cu papa din perioada respectivă. Reagan și Ioan Paul al II-lea au fost în mod secret aliniați când au doborât Uniunea Sovietică în 1989, în împlinirea versetelor 10 și 40 din Daniel 11. Obama, președintele globalist woke aflat la mijloc între Reagan și Trump, a fost aliniat filosofic cu papa woke Francisc. Alianța lui Trump cu papa Leon este la vedere pentru toți, iar în 2025 Trump a fost investit ca președinte, iar Leon a fost investit ca antihrist. Relația spirituală dintre un președinte și un papă este reprezentată de Izabela și profeții lui Baal. Relația politică dintre un președinte și un papă este reprezentată de Izabela și Ahab. În oricare dintre reprezentări, Izabela este capul.

Pe măsură ce ne apropiem de criza din urmă, este de o importanță vitală ca armonia și unitatea să existe în rândul uneltelor Domnului. Lumea este plină de furtună, de război și de dezbinare. Totuși, sub un singur cap—puterea papală—oamenii se vor uni ca să I se împotrivescă lui Dumnezeu în persoana martorilor Săi. Această unire este cimentată de marele apostat. În timp ce caută să-și unească agenții în războiul împotriva adevărului, el va lucra pentru a-i dezbină și a-i risipi pe apărătorii acestuia. Gelozia, bănuielile rele, vorbirea de rău sunt instigate de el pentru a produce discordie și dezbinare. Mărturii, volumul 7, 182.

În acest timp al nelegiuirii care predomină, bisericile protestante care au respins „Așa zice Domnul” vor ajunge într-o situație neobișnuită. Se vor converti la lume. În despărțirea lor de Dumnezeu, vor căuta să facă din minciună și apostazia de la Dumnezeu legea națiunii. Vor acționa asupra conducătorilor țării pentru a face legi care să restabilească ascendența pierdută a omului fărădelegii, care se așază în templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu. Principiile romano-catolice vor fi luate sub protecția statului. Protestul adevărului biblic nu va mai fi tolerat de cei care nu au făcut din legea lui Dumnezeu regula vieții lor. Review and Herald, 21 decembrie 1897.

Profeții mincinoși ai lui Baal mâncau la masa Izabelei. Izabela era regina, iar profeții erau profeții ei. În versetul patruzeci din Daniel unsprezece, Reagan era reprezentat prin „care de război” și

„călăreți”, simboluri ale puterii militare, și de asemenea prin „corăbii”, simbol al puterii economice. Totuși, în acel verset, papalitatea este „împăratul” de la miazănoapte. Profetic, Reagan se afla în supunere față de Izabela. În acea perioadă, lumea se mira după fiară, întrucât papa Ioan Paul al II-lea a călătorit prin lume mai mult decât oricare alt papă. Malachi Martin, un autor iezuit binecunoscut, a scris despre papa Ioan Paul al II-lea în cartea sa, *Keys of This Blood*. Premisa declarată a cărții era că, pe vremea lui Ioan Paul al II-lea și a lui Reagan, lumea se afla într-o luptă tripartită pentru stăpânirea mondială, între papalitate, Statele Unite și Uniunea Sovietică. Martin a prezis că papalitatea va birui în acea luptă. Alianța secretă dintre Reagan și antihrist a anunțat că începuseră mișcările de vindecare a răni de moarte a papalității, așa cum este ilustrat în versetul patruzeci și următoarele din Daniel unsprezece. Cartea lui Martin a reafirmat scopul de mult timp urmărit al papalității de a cuceri America protestantă. Disponibilitatea lui Reagan de a închide ochii la faptul că papa este antihristul profeției biblice, potrivit propriei sale mărturii, se întemeia pe identificarea lui eronată a Uniunii Sovietice drept antihristul profeției biblice.

„Cei care cad în confuzie cu privire la înțelegerea cuvântului, care nu reușesc să vadă înțelesul Antihristului, se vor situa negreșit de partea Antihristului.” Colecția Kress, 105.

Reagan a fost primul dintre cei opt președinți care sunt identificați în primele versete ale capitolului unsprezece din Daniel, și el este, de asemenea, primul dintre trei dintre acei opt președinți care au o relație profetică cu antihristul. În simbolismul celor trei alianțe ale lui Reagan, Obama și Trump se poate discerne semnătura adevărului. Reagan, ca primul, îl tipifică pe cel din urmă, iar diferitele paralele dintre Reagan și Trump sunt uimitoare și abundente. Piatra de hotar mediană a celor trei pași care alcătuiesc cuvântul ebraic «adevăr» este răzvrătirea, al cărei exemplu clasic îl constituie președinția lui Obama. La 8 mai 2025, pentru prima dată a fost întronizat un papă care era din Statele Unite, iar alianța secretă a lui Reagan ajunsese la o alianță deschisă a lui Trump. În 2025, papalitatea a întronizat în mod deschis un papă din Țara Glorioasă a Statelor Unite, chiar ținta strădaniilor sale încă din 1798. Ceea ce mai rămânea pentru ca predicția lui Malachi Martin să se împlinească era legea duminicală, în care se instituie unirea întreită a balaurului, fiarei și profetului mincinos.

„Prin decretul care impune instituția papalității, în încălcarea legii lui Dumnezeu, națiunea noastră se va desprinde pe deplin de neprihănire. Când Protestantismul își va întinde mâna peste prăpastie ca să dea mâna cu puterea Romei, când se va întinde peste abis ca să dea mâna cu spiritismul, când, sub influența acestei triple uniri, țara noastră va repudia orice principiu al Constituției sale, ca guvern protestant și republican, și va lua măsuri pentru propagarea minciunilor și amăgirilor papale, atunci vom ști că a sosit vremea lucrării minunate a lui Satana și că sfârșitul este aproape.” Mărturii, volumul 5, 451.

La 4 iulie 2026, Trump intenționează să sărbătorească acei „250” de ani, aflându-se la mijlocul președinției sale. Acel punct median este anul 207 î.Hr., între bătălia de la Rafia și bătălia de la Panium. Punctul median al acelor șaptesprezece ani identifică, de asemenea, începutul celor șaptesprezece ani ai lui Nero, care reprezintă anul 313, precum și instituirea progresivă a imaginii fiarei de tip biserică-stat, care duce la legea duminicală din 321 și la versetul șaisprezece. Acea perioadă începe în 313 cu căsătoria dintre est și vest, reprezentată de fiica vitregă a lui Constantin

din vest și de Licinius din est. Perioada care începe cu o alianță matrimonială între est și vest se încheie cu separarea sau divorțul estului și vestului. Reperul median este prima lege duminicală.

Reagan, Obama și Trump sunt guvernați în mod profetic de cele trei trepte ale Evangheliei veșnice, care sunt reprezentate prin trei îngeri în Apocalipsa, capitolul paisprezece. În timpul președinției lui Obama, care constituie cea de-a doua treaptă, au existat doi papi. Francisc, papa woke, i-a succedat lui Joseph Ratzinger (ulterior Papa Benedict al XVI-lea), care a slujit ca prefect al Congregației pentru Doctrina Crediței (CDF) de la 25 noiembrie 1981 până la alegerea sa ca papă la 19 aprilie 2005. Ratzinger s-a retras, iar Francisc și-a început pontificatul, determinând astfel o dublare a papilor în timpul președinției lui Obama.

Obama este acuzat că ar fi concomitent heterosexual și homosexual și că este un simbol al falsului profet al Americii protestante apostate, fiind totodată musulman, care este și religia falsului profet Mahomed. Obama a fost reprezentantul sistemului politic al țării glorioase — falsul profet din Apocalipsa șaisprezece —, dar simpatiile sale politice reale erau aliniate cu globaliștii — balaurul. Obama este, din punct de vedere profetic, schizofrenic, reprezentând două religii false, două orientări sexuale și două sisteme politice, iar în domnia lui au existat doi antihriști. Fie că era vorba de orientare sexuală, aliniere politică sau convingere religioasă, Obama era hotărât, în fiecare privință, să rămână ascuns. Cunoscut de unii drept „Obama Dezbinătorul”, pentru eforturile sale de a-i opune pe cetățenii americani unii altora, acest lucru se reflectă și în convingerile sale personale, politice și religioase, tănuite.

Primul antihrist al domniei lui Obama a condus Congregația pentru Doctrina Crediței timp de douăzeci și patru de ani înainte de a deveni papă. Congregația pentru Doctrina Crediței este denumirea modernă a ceea ce inițial se numea Oficiul Inchiziției. Răzvrătirea perioadei Obama corespunde numărului „13”, în cuvântul ebraic „adevăr”, care este alcătuit din prima literă a alfabetului ebraic (Reagan), a treisprezecea literă (Obama) și Trump, litera a douăzeci și doua. Inchiziția este în mod cert un simbol al răzvrătirii. Papa Benedict a abdicat în favoarea lui Francisc în 2013, în timpul domniei schizofrenice a simbolului falșilor profeți ai islamului și ai protestantismului apostat.

Al doilea pas în Evanghelia veșnică este o probă vizuală, iar ceea ce se poate vedea în relația dintre Obama și cei doi papi este legătura dintre persecuția reprezentată de Oficiul Inchiziției și fixația globalistului asupra închinării la Mama Pământ, așa cum este reprezentată de papa woke. Credița musulmană a lui Obama reprezintă mânia neamurilor pricinuită de Islam și eșecul protestantismului apostat de a împlini responsabilitatea reprezentată de numele de Protestant. Un Protestant trebuie să protesteze împotriva Romei, dar niciodată să se plece înaintea Romei.

Primul dintre cei trei papi anunță lumii întregi că el crede că este „papa cel bun” al profeției călăuzitoare catolice de la Fatima. Ioan Paul al II-lea se considera a fi „papa cel bun” al Fatimei, despre care el crede că, în cele din urmă, va cârmui întreaga lume cu un toiag de fier, atunci când se va încheia confruntarea tripartită dintre papalitate, Statele Unite și globaliști.

Următoarea președinție anunță rolul globaliștilor dragonului, stârnirea mâniei națiunilor de către Islam și eșecul protestantismului apostat de a mai fi protestant. Președinția Trump, inaugurată în

2025, se aliază în mod deschis cu anticristul din 2025. Lumina acestor trei alianțe ale Romei și ale Statelor Unite este dezpecetluită în istoria încheierii bătăliei de la Rafia și a începutului bătăliei de la Panium. Căsătoria împăraților lui Licinius și ale lui Constantin la începutul celor șaptesprezece ani reprezintă alianța din 2025.

Alianța din 2025 este pilda contrafăcută a celor zece fecioare. Mai întâi se înfăptuiește căsătoria, iar apoi urmează o perioadă de cercetare care, în cele din urmă, conduce la a doua fază a căsătoriei, în care are loc consumarea, iar ușa se închide. Pilda contrafăcută a celor zece fecioare a început în 2025 și se consumă odată cu legea duminicală iminentă din versetele șaisprezece și patruzeci și unu din Daniel unsprezece. În căsătoria contrafăcută, tatăl este Satana, mirele este papalitatea, iar mireasa este America protestantă apostată. În versetul paisprezece din Daniel unsprezece, tâlharii poporului lui Daniel sunt Roma, care statornicește vedenia. A respinge identificarea făcută de William Miller a Romei ca simbol care statornicește vedenia este paralel cu respingerea soliei primului înger și a soliei lui Ioan Botezătorul. Când actualul antihrist a preluat funcția în 2025, el a statornicit vedenia celor opt președinți și a împlinit versetul paisprezece.

Ne aflăm acum în testul templului; al doilea test, care precede testul de turnesol, al treilea test.

Vom continua cu acestea în articolul următor.